

עפ"ג 32962/05 - אחמד אלחמידי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז בבאר שבע

לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן

כבוד השופט אריאל חזק

כבוד השופט גילת שלון

המערער: אחמד אלחמידי

נגד

המשיבת: מדינת ישראל

ערעור על גזר דיןו של בית משפט השלום באר שבע, כבוד השופט יואב עטר, מיום 21.04.21 מת.פ. 68896-12-19.

nocchim:

המערער ובא-כוcho, עו"ד אדר גרייסטול

ב"כ המשיבת, עו"ד יריב צרי

פסק דין

המערער הורשע על פי הודהתו בשתי עבירות של גנבה רכוב, לפי סעיף 413(ב)(ב) בחוק העונשין, התשל"ג-1977.

כתב האישום המתווך, שהמערער הודה בעובdotיו, מצין, כי אחרים קשו קשור עם אחמד אלעלסה (להלן: "אחמד") להעbir כל רכב גנובים מישראל לתחומי הרשות הפלשתינית. ובהמשך, האחרים גנבו רכב ממושב ניר משה, ולמהרת האחרים ואחמד גנבו רכב ממושב ניר עקיבא. אחרי כל אחת מהగנבות, הרכב הגנוב הובא למקום מסוים סמוך לישוב אום בטין. אחרי הגנבה הראשונה, אחמד הודיע לumarur שהרכב הגנוב נמצא במקום אליו הובא והמערער הסיע את הרכב הגנוב והעבירו לתחומי הרשות' בכוונה שלא להחזירו לבעליו. ואחרי הגנבה השנייה, אחמד אלעלסה והמערער הגיעו יחד למקום אליו הובא הרכב הגנוב, המערער נהג ברכב הגנוב והעבירו לשטחי הרשות' בכוונה שלא להחזיר לבעליו, ואחמד ליווה אותו ברכב גנוב אחר.

הודהה המערער ניתנה במסגרת הסדר דיןוני שלא כלל הסכמה לענין העונש.

בעת ביצוע העבירות היה המערער צעיר מגיל 21 ובהתחשב בכך, שירות המבחן התבקש להגיש עליו תסוקיר לעונש.

בתסוקיר שירות המבחן ציינו בין היתר הדברים הבאים: המערער בן 20, רווק. נודר עבר פלילי. מצוי בהליך קבלת לתפקיד מדריך שיקום. סיים 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה ובסיום לימודי קיבל תעוזת הצעינות חברותית. לאחר סיום לימודי סיים בהצלחה קורס "הכנה לעולם העבודה ועברית תעסוקתית" במסגרת המחלקה לשירותים חברתיים בישוב שבגד שלום. לאחר מכן השתלב במכינה מטעם "אחרי", במסגרת נבחן בבחינה פסיכומטרית. הוא מעוניין להשתלב בלימודים אקדמיים בתחום הסיעוד או לרפואה. המערער תיאר יחסים מורכבים בין הוריו, שהתגרשו על רקע

אלימות מצד אביו כלפי אמו, וצין שהקשר עם אביו נזק ובעקבות כך הוא חש מחויבות לדאוג לאמו ולאחיו ולהוות לאחיו מודל חיובי לחיקוי. שלל שימוש בחומרים ממקרים. המערער הודה בעבורות שביצע ולכך עליון אחירות מלאה. סיפר כי שותפו ל谋שה הוא שכנו ובפעם הראשונה הוא הציע לו תמורה כספית עבור הנהיגה ברכב והוא הסכים, למורת שידע שהרכב לא יחזור לבعلיו. ובפעם השנייה הוא שוב הציע לו לנוהג ברכב גנוב בתמורה לתשלום, המערער לא רצה לעשות זאת אך חווה תחושת לחץ והתקשה לסרב. צין כי כבר בחקירתו הודה במעשים והוא חשב לו לocket את אחירותם. ושהוא חש בשואה וחרטה עמוקה ועורך מאמץ להתרחק מגורמים שליליים.

שירות המבחן התרשם כי המערער חשוף להתנהגות עברינית במשפחה מוצאו ובסביבתו החברתית; אך הוא אינו בעל דפוסים עבריניים; הוא מבין את חומרת מעשיו; שאיפותיו נורמטיביות; הוא מגלה נכונות להשתלב בתהיליך טיפול שיקומי; מגלה אמפתיה לנפגעי העבירה; משתף פעולה באופן מלא ונתרם מההיליך הטיפולי שהחל בו; וההיליך המשפטי מהוועה עבورو גורם מרתקע. והמליץ להטיל עליו 350 שעות של"צ, וזו מבחן למשך שנה.

התביעה עתירה לקבוע מתחם עונש כולל לשתי העבירות, הנע בין 18 ל- 36 חודשים מאסר בפועל, וביקשה למקם את עונשו של המערער בחלקו התיכון של המתחם, ולהטיל עליו בנוסף מאסר על תנאי מרתקע, קנס, פיצוי למתלוננים והתחייבות.

ההגנה טענה שעוניינו של המערער מצדיק לסתות מתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום ולאמצ את המלצה שירות המבחן, וביקשה להתחשב במערער בקביעת הפיזי והקנס.

בית המשפט עמד על חומרת עבירות גניבת הרכב ועל הנזקים הטמוןים בה; על העריכים המוגנים; ועל מדיניות העונישה, תוך הפניה לפסיקה; ועמד על נסיבות ביצוע העבירות; וקבע כי מתחם העונש ההולם למשדי המערער נע בין 16 ל- 34 חודשים מאסר בפועל. בקביעת העונש, בית המשפט התחשב בנסיבות של המערער לקולה ולחומרה ובפוטנציאל השיקום שלו, וקבע שיש לחרוג במידה מסוימת מתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, ולאחר מכן את תקופת המאסר של המערער, והטיל על המערער 13 חודשים מאסר בפועל, 10 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירת רכוש מסווג פשע. 5 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירת רכוש מסווג עוון. קנס בסך 2,000 ל"נ ופיצוי לכל אחד מהמתלוננים בסך 3,500 ל"נ.

מכאן הערעור.

ב"כ המערער טען, בעיקר, כי בית המשפט שקל לחובת המערער נתונים שאינם מצויים בכתב האישום שהמערער הודה בעבודותיו, שגם אינם בעלי בקנה אחד עם העובדות הנטענות. כך בונגע לקבעת בית המשפט שמדובר במעשים מתוכננים שבוצעו תוך התארגנות וחולקת תפקידים בין עברינים; ובונגע להתרסויות הגאוגרפיה הרחבה של מעשי העבירות. וטען, שנתוני חומרה אלה השפיעו על קביעת הרף התיכון של המתחם ועל עונשו של המערער. עוד נטען, כי בית המשפט קמא שגה בהנחהו שהמערער לא החל כל הליך טיפול. ושמתחם העונש ההולם שקבע הוועד מפסק דין שניסיונותיהם שונים לחומרה מענייננו. ונטען, כי נסיבות ביצוע העבירה ונסיבות המערער מצדיקות קביעת עונשו של המערער בחיראה מתחם העונש ההולם, משיקולי שיקום. ובית המשפט התבקש להקל בעונשו של המערער, להטיל עליו מאסר בעבודות שירות ולהעמיד את תקופת המאסר על תנאי של ה- 10 חודשים, על 9 חודשים, כדי לאפשר בעתיד את הגמישות הדרישה.

ב"כ המשיבה טען כי אמונה אין למערער דפוסים עבריניים עמוקים,อลם הוא ביצע שתי עבירות ובנסיבות אין מקום

להתערב בגזר הדין.

קרוינו את כל החומריים הנוגעים לעניין, ושמענו את טיעוני הצדדים, והחליטנו לקבל את העזרו.

אכן, תופעת גניבת כלי הרכב בישראל רחבה, מטרידה, וגורמת נזקים משמעותיים לפרט ולציבור.

גניבת כלי רכב לשם העברתם לשטחי הרשות הלא מואופיינית בחומרה יתרה, שכן גניבה כזו כרוכה בדרך כלל בתכנון מוקדם ובמעורבות של מספר אנשים, והסיכוי למצוא את כל הרכב הגנובים זעום.

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלה הינה של רצינות וחומרה וככלל הענישה כולל מרכיב של מאסר בפועל לתקופה משמעותית, גם כshedaber בנאים צעירים או נעדרי עבר פלילי. (ראה, מינוי רבים, ע"פ 13/7163 **קסואני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבזה] (03.08.2014); רע"פ 10/7890 **מליטאת נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבזה] (15.01.2010)). רע"פ 17/9269 **ראמי אבו עישא נ' מדינת ישראל** (18.01.2010)).

כידוע, מתחם העונש ההולם מושפע בין היתר מנסיבות ביצוע העבירה וממידת אשמו של הנאשם. וכך, בית המשפט שקל לחובת המערער נתונים הנוגעים לתכנון הכלול של גניבת כלי הרכב ואת העובדה שהעבירות בוצעו מרחק מקום מגורי המעורבים. בזמן שכabb האישום שהמערער היה בעבודתו הפריד בצורה ברורה בין קשריו הקשר והגניםים, לבין המערער - שלא נטל חלק בקשרת הקשר, בגניבה, ובהעברת כלי הרכב הגנובים לאזרור אום בטין, ולא נתן לגביו שהוא הכיר את המעורבים האחרים בלבד אchmod. ובعود שהganivut עצמן בוצעו��ור גאוגרפי למרחוק מהמקום אליו הובאו כלי הרכב, הרי שהמקום אליו הובאו כלי הרכב - שהוא נקודת ההתייחסות הקשורה למערער - אינו מרוחק ממוקם מגורי המערער. כך שנתונים אלה לא היו צריכים לעמוד לumarur לרועץ.

בעת ביצוע העבירות היה המערער בן 19. עד להסתובכו עבירות הוא ניל אורה חיים נורמטיבי. הוא סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות מלאה, ואף קיבל תעודה הצעירנות חברתי. לאחר סיום לימודיו השתלב בקורס הכנה לעולם העבודה ועברית תעסוקתית, ובמקינה של עמותת "אחרי" נבחן בבחינת הפסיכומטרי. והוא שואף להשתלב בלימודים אקדמיים בתחום הסיעוד או הרפואה. וכיום הוא עובד כמדריך שיקומי לפגועי נשפ.

המערער לך אחריות מלאה על מעשי, הודה בהם במשפטה ובבית המשפט. והביע עליהם חרטה וצער. הוא ששה בתנאים מגבלים למשך חצי שנה. שיתף פעולה עם שירות המבחן. שולב במשך תקופה ארוכה בשיחות פרטניות. והתרשםות שירות המבחן ממנו ומסוכני שיקומו חיובית ביותר.

בית המשפט קמא ראה בפוטנציאלי השיקום של המערער סיבה לסתות ממתחם העונש ההולם.

על רקע הכלל הנתונים והנסיבות כמתואר, אנו סבורים שהשילוב של מאסר בעבודות שירות לתקופה המרבית, עם מבחן למשך שנה, נותן הולם יותר למכלול שיקולי הענישה הנוגעים לעניין ויש בו כדי להשיג בצורה טוביה יותר את טובת הציבור במובנה הרחב.

אשר על כן אנו מעריכים את תקופת המאסר בפועל של המערער על 9 חודשים. אם המערער יימצא מתאים לכך הוא יוכל לשאת את המאסר בעבודות שירות. לצד זה, אנו קובעים למערער תקופת מבחן של שנה מהימים. הוסבירה למערער מהות המבחן וחובתו לעמוד בתנאים שיקבעו לו, והאפשרות להפקיע את צו המבחן ולהטיל עליו עונש אחר על העבירות שביצע, והוא הסכים לכך. בנסיבות, לא מצאנו מקום להתערב בעונש המאסר על תנאי.

אנו קובעים את הערעור לדין ליום 6/10/2021 בשעה 09:00. לקרהת מועד זה, הממונה על עבודות השירות מתבקש להעביר לבית המשפט את חוות דעתו בנוגע להתקנת המערער לביצוע עבודות שירות.

ניתן להשיג את המערער באמצעות בא כוחו בטלפון 054-5504099 ופקס 08-6489647.

מציריות בית המשפט מתבקשת להעביר את פסק הדין לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.
מועד הדיון הוודע למערער.

לביקשת המערער, כספי הכספיים והקנס שנקבעו לו, ישולם מתוך הפקדון שהמערער הפקיד בתיק מ"ת 68910-12-19.

ניתן והודיע היום ה' אב תשפ"א, 14/07/2021 במעמד הנוכחים.

גילת שלו, שופטת

אריאל חזק, שופט

אליהו ביתן, סגן נשיאה